

ת"פ 8025/01 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8025-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל
המואשימה תביעות ירושלים
נגד פלוני
הנאשמים ע"י ב"כ עו"ד שמעון ביתון

זכור דין

כתב האישום

מעובדות כתב האישום המתווך עליה, כי הנאשם והגב' ב' (להלן - **המתלוננת**) גורושים מזה כשנתיים וחצי ולהן בן משותף בן 5.5. בתאריך הרלבנטי לכתב האישום המתלוננת גרה עם הבן אצל הוריה בירושלים. בין הנאשם למATALONNET הוסכם, כי ביום האירוע ייקח הנאשם את הבן לאירוע משפחתי. בתאריך 25.10.2018 הגיע הנאשם לבית בו מתגוררים המתלוננת והבן וביקש ממאהה של המתלוננת שתלביש את הבן בבגד חם יותר שיתאים למזג האויר הקרים. בעוד האם ואחיה של המתלוננת מחפשים אחר פריט לבוש מתאימים, הגיעו המתלוננת בבקשתה מה הנאשם שייחזר את הבן עד השעה 23:00 והנאשם בתגובה ענה, כי הוא יחליט מתי להחזיר את הבן. המתלוננת שבה וביקשה שייחזר את הבן בשעה 23:00 ולא דקה אחריו. אז ענה הנאשם בתגובה "ואז תמצאי את האוטו שלו מסודר יופי". המתלוננת ענתה לנאם שלא ייקח את הבן כלל ונעלה את דלת הבית כשהנאשם נותר בחוץ. הנאשם החל להכות מספר פעמים בחזקה על הדלת, תוך שהוא מקלל וצורה "תפתחי את הדלת... מחפש מלוחמות אני יעיר את כל השכונה, תפתחי את הדלת למה אני ישבר אותה". אחיה של המתלוננת ביקש מהנאשם להירגע והמתלוננת פתחה את הדלת. הנאשם נכנס לבית ודחף את המתלוננת בחזקה בחזה וזו נהדףה לעבר הקיר. בגין כל אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה סתם של בת זוגו, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן - **חוק העונשין**).

מהלך הדיון

הצדדים הגיעו להסדר דיןוי, והנאשם נשלח לשירות המבחן.

תסקית

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

מהתקיר שהוגש בעניינו של הנאשם כי הנאשם כבן 30, גרוש ואב לבן צעיר. עובד כנרג מונית. מקורות חיו עליה כי סימן 12 שנים ללימוד עם בגרות מלאה, לא>tag>תגיות מפה את אורה חייו הדתי ונישא למתלוננת. הוא עבד בעבודות שונות עד שקיבל רישיון הנהיגה לרכב ציבור, והוא עיסוקו העיקרי כיום. הוא מעוניין ללמידה הנדסאות חשמל ולעיסוק בתחום. ביום נמצא במערכת זוגית חדשה, שומר על קשר קונקרטי עם גירושתו ושניהם משתפים פעולה בעניין ולדם המשותף. הנאשם נמצא במערכת זוגית חדשה, שומר על קשר קונקרטי עם גירושתו ושניהם משתפים פעולה בעניין ולדם המשותף. כמו כן הנאשם נטל אחריות למשאי והבין כי נהג באופן נמהר. שירות המבחן חש כי הנאשם מצמצם מחומרת העבירה. כמו כן הנאשם סבר כי אינו זוקק לטיפול כלשהו. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שתיארה את מערכת היחסים וצינה כי ביום הקשר בין הצדדים ושיופוטו לעתיד, ומצא שמתקימת ממנו רמת סיכון בינוינה. בהיעדר נוכחות טיפולית, מנע שירות הנאשם ועל תפקודו ושיופוטו לעתיד, ומצא שמתקימת ממנו רמת סיכון בינוינה. בהיעדר נוכחות טיפולית, מנע שירות המבחן מהמליצה, גם לא בשאלת ביטול הרשותה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

machad, המआשימה טוענת כי יש להוותיר את הרשותה על קנה ולהטיל על הנאשם מאסר מוותנה וקנס.

מאייד, הסניגור טוען כי יש לבטל את הרשותה מחשש לפגיעה ברישיון הנהיגה של הנאשם, ולהסתפק בהטלת של"ז.

קביעת מתחם העונשה - מתחם העונשה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגעليس לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונשה הנווגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של כבוד האדם שלו וביטחונו. עבירות של אלימות במשפחה הן חמורות יותר מבחן פגיעתן בשל הצדדים הקרובים המעורבים בהן. בעניינו, מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה יש לשקל את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בטיבו להתלהות יצרם ולתגובה מוגצתת ובلتוי מידתית; הנאשם אחראי בלבד ביצוע העבירה וצריך היה להימנע ממנו; הנזק שנגרם הוא בהالة שנגרמה למתלוננת, כשהנזק הפטנציאלי גדול אף יותר.

מדיניות העונשה הנווגת - עבירה תקיפה סתם של בת זוג בנסיבות שלפניו יכולה להסתיים מבחינת עונשה גם במאסר על תנאי כתירת המआשימה.

מתחם העונשה - לפיקר, מתחם העונשה צריך לעמוד על מאסר על-תנאי ושל"ז ועד מספר חדש של מאסר.

נסיבות שאין קשרו בעבירה לפי סעיף 40א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן הקשורות ביצוע העבירה, בנסיבות גזירת העונש בתחום המתחם: הנאשם צער, נעדר עבר פלילי, בעל תפקוד נורטובי ושאייפות לעתיד. הנאשם נטל אחריות למשעו וחסר את עדות המתלוונת. הנאשם סבור כי אינו זקוק לטיפול וגם אם איני מסכימים עמו, זו זכותו. לא א Zukov זאת לחובתו.

אי הרשותה - בידוע, שעה שנמצא כי הנאשם ביצע את העבירות המוחסנות לו, יש להרשוועו. זה הכלל. אי-הרשותה הוא ה יצא מן הכלל. בע"פ 96/96 **כתב נ' מ"** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשותה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשותה מבחינות שיקולי העונשה לחיד ולבטים; השני, כאשר הנזק העולול להיגרם לנאים עצם הרשותו הוא קונקרטי ובולט מידתי בנסיבות העניין. רואו בהקשר זה גם את ע"פ 13/13 **阿根 נ' מ"** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. בעניינו טיב העבירה בנסיבותה מאפשר לצלוח את התנאי הראשוני, אך לא הוגג לי נזק קונקרטי, וספק אם עצם הרשותה בעבירה זו, תוביל לפגיעה בנאים. אציג את טיבו המינורי של האירוע, ואת היות הנאשם אדם נורטובי ומ��פקיד במישורי חייו השונים.

המקום במתחם - יש למקם את הנאשם בתחום המתחם.

גירת הדין

לפיכך, אני מחייב לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 ימים מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירות תקיפה או אמורים לפני בן משפחה בתחום 18 חודשים מהוים;
- ב. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.1.2020, או 5 ימי מאסר תמורה אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-4 תשלוםמים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;
- ג. התchiaבות בסך 2,000 ₪ שלא לעבור כל עבירות תקיפה או אמורים לפני בן משפחה בתחום 18 חודשים מהוים או יומיים ימי מאסר תמורה אם לא תיחתמו. הובחר לנאים שימושות ההתחיהות היא, כי אם יעבור את העבירה בתחום התקופה שמצוינה, בית המשפט שיגזר את הדין יהא חייב לחתול את ההתחיהות כקנס.

יש לשЛОוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתחום 45 ימים מהוים.

נitet ha'im, ha' chazon Tsh"p, 03 November 2019, b'mamad ha-nochim.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או © verdicts.co.il

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il